26/07/2021

Sfinți și Sfințenie

Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul al IV -lea Ecumenic
Sărbătoarea Tuturor Sfinților Mari care au strălucit în Pisidia și Pamfilia

Sfinți și Sfințenie
(18.07.2021)

În slujbele noastre zilnice de închinare facem referiri repetate la Sfinții Bisericii noastre ,la Preasfânta Născătoare de Hristos Mântuitorul primind întâietate. Preotul pomeneste frecvent: “Pe Preasfânta,Curata, Preabinecuvântata, slavita Stapana noastră, de Dumnezeu Nascatoarea și pururea Fecioară Maria, cu toți sfinții …” În închinarea noastră comună îi comemorăm pe sfinți și îi cinstim cu imnuri și rugăminți, căutând mijlocirile lor cu Dumnezeu. Acest lucru se face în fiecare zi pe tot parcursul anului. Există chiar și zile în care mii de Sfinți sunt cinstiți, ca și astăzi, când sărbătorim adunarea festiva (Soborul) a peste 15.000 de Sfinți din Pisidia și Pamfilia. Acest lucru se face în plus față de comemorarea celor 630 de Sfinți Părinți

ai Sinodului al IV-lea Ecumenic din Calcedon (în 451 d.Hr.).
După cum știm, Sfinții din Cer mijlocesc pentru noi în multe moduri minunate, întotdeauna dispuși să ne ajute în timpul nostru la nevoie. În același timp, relatările despre viețile și cuvintele lor au supraviețuit până în prezent, reafirmând posibilitatea de a trăi Evanghelia în orice moment (contrar a ceea ce unii ar putea afirma). Dacă o persoană este dispusă să facă efortul consecvent, ea poate face la fel facănd din Evanghelie centrul vieții sale, urmând calea sfinților către sfințenie.
Să examinăm mai îndeaproape ce înseamnă să "fii sfânt".
Atât în Vechiul cât și în Noul Testament, cel care este numit sfânt este Dumnezeu. Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu,Atottiitorul, așa cântă Îngerii în Cer (Apocalipsa 4:8). Dumnezeu este, în cele din urmă, Cel Sfânt și izvorul sfințeniei. Cei care doresc în mod liber comuniunea cu El primesc sfințenie în schimb. Fără Hristos Mântuitorul, sfințenia este imposibilă, indiferent cât de mult se sacrifică o persoană sau cât de mult încearcă. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu cheamă fiecare ființă umană să vină la El și să fie întărită de Harul Său divin, luptându-se să devină sfânt: "Fiți sfinți, pentru ca Eu sunt Sfânt"(I Petru 1:16).
Tocmai din acest motiv Atotputernicul Dumnezeu a întemeiat Sfânta Sa Biserică, astfel încât, cu Harul Său sfințitor care vine din Sfintele Taine (și cu alte mijloace), sfințenia să ajungă la cei care cred. După cum știm, prin Sfântul Botez un credincios se îndepărtează de diavol și devine membru al Sfintei Biserici a lui Hristos, unindu-se cu Hristos Mântuitorul. "Câci,cati in Hristos v-ati botezat , în Hristos v-ati imbracat "(Galateni 3:27). Deci, odată ce o persoană îl respinge pe cel rău și îl îmbrățișează pe Hristos, el aparține lui Dumnezeu, fiind numit "sfânt" în Noul Testament. De aceea, Sfântul Apostol Pavel în Epistolele sale îi numește pe creștinii din anumite cetăți, precum Roma, Corint etc. "sfinți"; de exemplu, "Pentru biserica lui Dumnezeu … cu toți sfinții care sunt în toată Ahaia" (II Corinteni 1:1).
Cu toate acestea, Botezul în sine nu este suficient pentru ca cineva să se împărtășească cu sfințenia lui Dumnezeu. O persoană trebuie să fie un membru activ al Bisericii. Aceasta înseamnă să rămânem credincioși doctrinelor ortodoxe, să participăm la Sfintele Taine (să primim sfințenia ca rezultat) și să ne străduim să trăim În Evanghelie. Viața credinciosului trebuie să fie "o jertfă vie, sfântă, bine placuta lui Dumnezeu"(Romani 12:1). După cum citim în Faptele Apostolilor (11:26), că poporul Bisericii a început să fie numit creștin (care înseamnă de fapt imitatori ai lui Hristos, și nu doar un credinciosi).
Acesta este motivul pentru care, începând cu secolul al II-lea, termenul "Sfânt" a fost aplicat în mod specific anumitor persoane care au deținut un loc proeminent în Biserică. Primii care au fost declarați sfinți au fost Martirii credinței. De asemenea, sunt incluși în numărul lor cei considerați Mărturisitori, cei care și-au mărturisit credința în mod deschis și pentru aceasta au fost persecutați și torturați (dar au supraviețuit). După persecuții, oamenii care au trăit vieți excepționale de sfințenie

și credință, care au fost hrănite de lupta spirituală, de asemenea, au ajuns să fie proclamati ca sfinți (precum și cei care au oferit servicii excepționale bisericii).
Conform practicii vechi de secole a Bisericii, sfinții sunt recunoscuți după ce sfințenia lor a fost revelată de Însuși Dumnezeu. Acest lucru vine prin semne incontestabile, care sunt impecabile și dincolo de orice îndoială de orice fel. Astfel de semne includ minuni, care au avut loc cu mijlocirea Sfântului, în timp ce erau în viață sau după adormirea lor. Starea moastelor lor (inclusiv un parfum caracteristic) este, de asemenea, un semn .
În Tradiția Ortodoxă, recunoașterea Sfinților este conștiința Bisericii exprimată de preoti și de cei aflându-se deopotrivă sub îngrijirea bisericii. În secolele mai recente, acest sentiment general al întregului corp al Bisericii este declarat oficial printr-un decret special al Patriarhiei.
Dragii mei frați și surori, Sfinții pe care îi cinstim astăzi, ca toți Sfinții Bisericii noastre, ne îndeamnă să ne străduim în mod constant spre sfințenie, imitând viața lor. În special, aceasta înseamnă o determinare fermă de a-L iubi pe Hristos, chiar dacă aceasta înseamnă sacrificarea vieții noastre. “După ce ne-am adus aminte de Toți Sfinții, să ne pomenim pe noi insine si unii pe alții și toata viata noastră lui Hristos Dumnezeu sa o dam.” Amin.